

"כל האומר דוד חטא..."

1. תלמוד בבלי מסכת שבת דף נו"א אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו וגו' אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו? ...רבי אומר משונה רעה זו מכל רעות שבתורה שכל רעות שבתורה כתיב בהו ויעש וכאן כתיב לעשות שביקש לעשות ולא עשה. את אוריה החתי הכית בחרב שהיה לך לדונו בסנהדרין ולא דנת ואת אשתו לקחת לך לאשה ליקוחין יש לך בה דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו... ואותו הרגת בחרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו מאי טעמא מורד במלכות הוה דאמר ליה ואדוני יואב ועבדי אדוני על פני השדה חונים.

1א. שו"ת רבי אברהם בן הרמב"ם סימן כה

תשובה דואג האדומי ואוריה החתי ועבד מלך הכושי אינם מיחס ישראל אלא גרים הם. ואבא מארי זצ"ל היה סובר שאוריה החתי גר תושבד ויש אומרים שדואג מן ישראל אלא שהוא נתחנך בארץ אדוסה ויש אומרים שהוא גר אדומי. וכתב אברהם ביר' משה זצ"קל.

2. ספר הפליאה ח"א ס ע"ג ד"ה ושמע בני ע"ע ספר שכחת לקט דוד וזרעו. אבות הרא"ש ועוד.

אדה"ר נתגלגל בדוד ודהמע"ה היה חכם גדול ומכיר בתמורות וכשראה את אוריה הכירו שהוא הנחש שפיתה את חוה וכשראה את בת שבע הכירה שהיא חוה וידע שהוא עצמו אדה"ר ורצה לקחת את בת שבע מאוריה כי בת זוגו של דוד היתה אלא שלא להוציא חורבה נמנע, גם רצה להרגו בידיו כי מסית היה ואין מדקדקין אחריו אבל אמר פן יחשדוני כי בקשו ממנו אות שזהו הנחש עשה בדרך עקיפין ושם אותו לפני המלחמה ומת, וברוך אשר לו נתכנו עלילות ויודע האמת שנתחייב הריגה ונהרג... א"ל ר' תוכיח שאדם הוא דוד הוא משיח, א"ל בני אותיות אדם יוכיחו אד"ם דו"ד משי"ח... ועוד דע אדם בגימ' יו"ד ה"א וא"ן ה"א הוא הת"ת הנקרא אדם לומר לך אדם מאדם נשתלשל, ראה והבן כי ד' ומ' רומז לד"ו פרצופים וכשמצטרף הא' עמהם אז נקרא שניהם אדם זה ויקרא את שם אדם ר"ל צירף הא' עם ד"ו פרצופים וקראם אדם

2א. ספר שמואל ב פרק יא

(יג) ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכבו עם עבדי אדניו ואל ביתו לא ירד :

2ב. ספר מלכים א פרק א

(א) והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים ולא יחס לו :

2ב. ספר תיבת גומא (בעל פרי מגדים) על בראשית פרק כה פסוק א

והמלך דוד כו' בבגדים ולא יחס לו . וכי לא היה למלך כרים וכסתות ורמז ע"ד תהילים כ"ה חטאת נעורי ופשעי אל תזכור.

2ג. מהרש"א חידושי אגדות מסכת יומא דף פו עמוד ב

אמר דוד חטאת נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר וגו' ר"ל אחר שעשה דוד תשובה וקבל עליו יסורין במעשה דבת שבע בקש מהקב"ה חטאת נעורי ופשעי שהם עונות גדולים אל תזכור לי

2ד. רבינו בחיי על שמות פרק לב פסוק ה

(ה) וירא אהרן - ראיות הרבה ראה, ודרשו רז"ל מה ראה ראה חור בנה של מרים שהרגוהו כבר :

ויבן מזבח לפניו - התבונן מן הזבח לפניו. ואולם היה אהרן חושש שאם ימסור עצמו להריגה יתחייבו ישראל כלם כליה כענין שנאמר (איכה ב) אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא, ורצה שיתלה בו החטא ולא בהם, ועוד ראה אם הם בונין המזבח זה מביא אבן וזה מביא צרור ונעשה הכל כאחד, ומתוך שאני בונה אתעצל בו ויבא משה בינתים, ועוד נוכל לומר שראה שאין העשיה בכלל יהרג ולא יעבור אלא בלאו של לא תעשה לך פסל ולכך לא מסר עצמו עליה :

2ה. ספר שמואל ב פרק יא

(יא) ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה חנים ואני אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיד וחי נפשך אם אעשה את הדבר הזה.

3. ספר שמות פרק לב

(לה) ויגף ידוד את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן.

4. השמטות דף רנד/ב

מה השיב הקב"ה לנח כשיצא מן התיבה וראה את העולם חרב והתחיל לבכות לפניו ואמר רבונו של עולם נקראת רחום היה לך לרחם על בריותיך וכו' השיבו הקב"ה ואמר רעיא שטיא השתא אמרת דא. למה לא אמרת בשעתא דאמרית לך כי אותך ראיתי צדיק לפני וגו' ואח"כ הנני מביא את המבול מים ואח"כ עשה לך תיבת עצי גופר כל האי אתעכבית ואמרית לך בגין דתבעי רחמין על עלמא. ומכדין שמעתא דתשתזיב בתיבותא לא עאל בלבך למבעי רחמין על ישובא דעלמא ועבדת תיבותא ואשתזיבת וכען דאתאביד עלמא פתחת פומך למללא קדמי בעיין ותחנונים.

5. תלמוד בבלי / מסכת ברכות / נח"א : "אורח טוב מהו אומר"...

5א. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קז/א

יהודה אמר רב אפילו בשעת חליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות שנאמר יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה ואמר רב יהודה אמר רב בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים ואין ראש אלא עבודה זרה שנאמר והוא צלמא רישיה די דהב טב והנה לקראתו חושי הארכי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו אמר לו לדוד יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה אמר לו מלך שכמותי יהרגנו בנו מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.

6. מרכבת המשנה (חעלמא) הלכות איסורי ביאה פרק ג

יאמר"י הלא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי" הלא זאת בת שבע בת אליעם אשר אתה עשית אותה אשת אוריה החתי שנתת אותה לו לאתנן כמו שאמרו הז"ל כשבא עם גלית והיה הכובע סגור ואין פותח כדי לכרות את ראשו אז אמר לו אוריה אם פתח לך תתן לי אשה אמר אתן אמר הקב"ה בנות ישראל אתה מחלק חייך אשתך נתונה לו היא בת שבע הראויה לדוד וזהו שאמר הלא זאת בת שבע בת אליעם שאתה נתת אותה לאוריה החתי..."